

омаломощени и отчаяни отъ мореплуването, една отъ тѣхъ на име Рома, която се види че по родъ и по умственната си способностъ да надминувала другитѣ, съвѣтвала другаркитѣ си да изгоратъ корабитѣ. Тѣзи жени извършили дѣлото споредъ съвѣтътъ на Рома; но мъжиетѣ имъ щомъ виделе пакостта хванале да негодуватъ; послѣ отъ нужда се установиле около Палатинското бърдо, и извѣднѣжъ хванале да придобиватъ ожидаемитѣ нѣща. Защото намѣриха много плодородна земля, и съседи, които много учтиво ги въспрѣмеле; за то на Рома далѣ и други почести, и градътъ нарекле по името ѝ, по причина че тя била основателката. Казваха, че отъ тогазъ между Римлянкитѣ останалъ обичай да целуватъ въ устата роднинитѣ и домашнитѣ си мъжие; защото горѣказанитѣ жени, когато изгорѣле корабитѣ, тѣй моляще, целувале и лѣскаеле мъжиетѣ си, и укротявале гнѣвътъ имъ.

§ 2. Нѣкои обаче приказватъ, че името на градъ Римъ било дадено отъ дъщерята на Италиянецътъ *) и на Левкания, а споредъ други ужъ била дъщеря на Тилефа, синътъ на Херколеса, която дъщеря се омжила съ Ения, **) или може би съ Аскания, синътъ Енневъ. А други казватъ, че Римъ бѣ заселенъ и съграденъ отъ Романа, синътъ на Одиссея и на Кирка ***). Едни пакъ приказватъ за Рема

*) Италиянецътъ, бѣ царъ на Пеласгийцитѣ.

**) Ений, Троадскаго, бѣ синъ на Агхиса и на Венера.

***) Кирка била магесница, въ островтъ на който Одиссеевитѣ слѣдователи се прѣобразиле на звѣрове.